

Mivel én is versenyszerűen kézilabdázom és voltak sérüléseim, ezért fontosnak tartottam ezt a témát. A kézilabda egy intenzív, manapság „durva” sportág, tele irányváltásokkal és cselekkel, ezért nem meglepő, hogy a térd és a boka ízületeit egyaránt megterheli. Az ugrások következménye lehet valamilyen sérülés például ficam, vagy szalagszakadás (Berkes, 2008). A profi kézilabdában hazánkban is keresnek annyit a játékosok amiből jól megtudnak élni, viszont bármelyik pillanatban bekövetkezhet egy olyan sérülés amely kettétörheti a játékos pályafutását. Kutatásom célja, hogy megtudjam van-e különbség a nemek sérülésadatai között, valamint a különböző osztályban kézilabdázók körében. Végezetül arra is kíváncsi voltam, hogy a káros szenvedélyek befolyásolják-e a sérülések kialakulását.

Kutatásom során 5 csapatot mértem fel, összesen 154 fő (N=154). A csapatokat minősítés alapján 3 csoportra osztottam: válogatott, első osztály valamint alacsony osztály. Arra voltam kíváncsi, hogy a minősítések alapján van-e különbség a sérülésadatok között, van-e a nemek sérülései között szignifikáns különbség, valamint a káros szenvedélyek és a sérülés között tapasztalható-e összefüggés. Kérdőíves módszert alkalmaztam. Az adatok kiértékeléséhez SPSS 16.0 adatbázist használtam. A kapott eredmények feldolgozásához nem paraméteres két mintás T-próbát, nem paraméteres különbözőség vizsgálatot, valamint nem paraméteres összefüggés vizsgálatot alkalmaztam. Az eredményeket táblázatban valamint diagramok segítségével szemléltetem.

Az eredmények kiértékelése után egyes hipotézisem egyezett, de egyes hipotézisemet pedig csak részben tudtam elfogadni. A vizsgálat során több kérdés is megfogalmazódott benne az eredmények láttán, aminek a kutatására a továbbiakban több időt szeretnék fordítani. Számomra nagyon fontos volt ez a kutatás, hogy több mindent megtudjak a sérülések kialakulásáról és a továbbiakban beavathassam a sportolókat a sérülések megelőzéséről. Kulcsszavak: sérülés, rehabilitációs idő, stressz.